

ДОРАЦЬ ДЗЕЦІ ЛЕТУ ЎСМЕШКІ
(*Ніна Галінойская*)

Адгадайце загадку.

Дом-палац стаіць высокі.
Нашых ведаў там вытокі.
Радасць свеціцца наўкола.
Ну, вядома, гэта

Уладзімір Мазго.

Памяркоўны — падатлівы, які лёгка пры-
стасоўваецца да іншых людзей.

Хвіля — хвіліна.

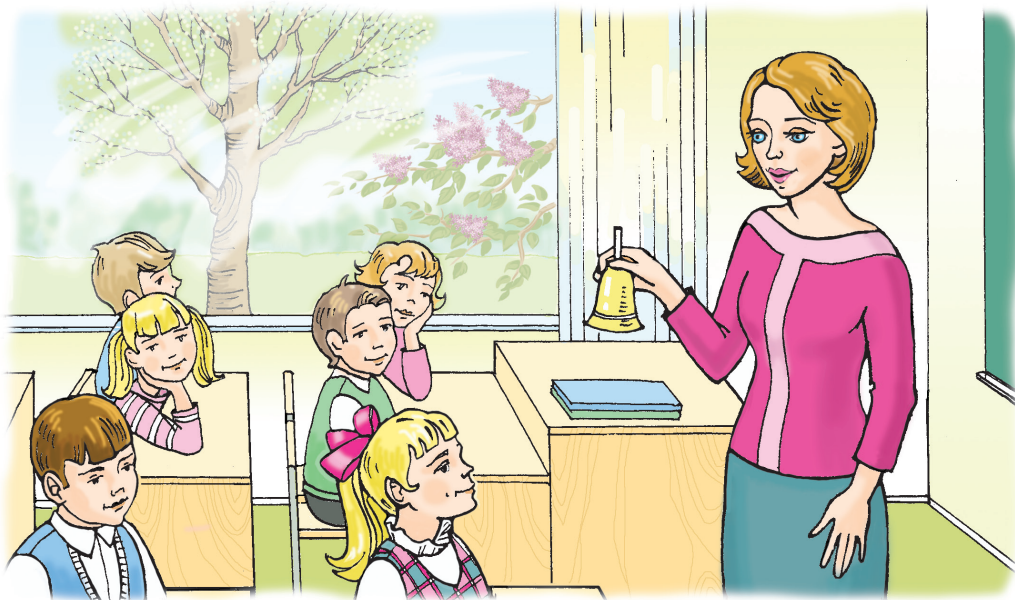
Шко́льны пляц — пляцоўка каля школы.

Развітаемся, званок!

Мар'ян Дукса

Сёння ў нас апошні ўрок —
ты звiні даўжэй,
званок,
доўга, радасна звiні
жаўранкам увышыні.
Зычна, весела, заўзята
абвясці пра наша свята.

Колькі раз ты
гучна-гучна
на заняткі клікаў вучняў —
далятаў і да сталоўкі,
і да шумнай спортпляцоўкі.
Але ты, званок, штора
памяркоўным быў да нас —
зноў жа, зноў
праз колькі часу
расчыняў ты дзверы класа,
нас пускаў
на хвіляў пяць
на шырокі школьны пляц.

Не вятрамі, не шпакáмі —
год агучаны званкамі.
Сённяя ў нас апошні ўрок —
развітаемся, званок!
Падары расстанне гэта,
звонка выпусціўшы ў лета.
Сам жа, сцішаны, у зморы
спі спакойна ў калідоры.

1. Які настрой пакінуў вам верш? Ад чыйго імя вядзецца размова ў вершы? Да каго звяртаюцца вучні?
2. Пра якое развітанне і якое свята гаворыцца ў вершы? Як вы разумееце сэнс сказа «Падары расстанне гэта, звонка выпусціўшы ў лета»?
3. Раствлумачце сэнс сказа «Не вятрамі, не шпакáмі — год агучаны званкамі».
4. Знайдзіце ў вершы сказы, у якіх вучні ўспамінаюць сваё штодзённае школьнае жыццё на працягу навучальнага года.
5. Успомніце і раскажыце пра самыя цікавыя моманты з вашага школьнага жыцця ў гэтым навучальным годзе. Каму і за што вы хацелі б падзякаваць?